

РЕШЕНИЕ

№ 6675

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9516** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 32, ал. 8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/.
Образувано е по жалба на Д-р Г. С. Г. – Р. от [населено място] срещу Решение на Научния съвет на Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при Българската академия на науките /ИЕФЕМ при Б./ за заемане на длъжността „главен асистент“ в област на висшето образование 8. „Изкуства“, професионално направление 8.3. „Музикално танцово изкуство“, научна специалност „Етномузикология“ – „Инструментална и фолклорна музика“, с което е избран Д-р П. В. К., обективирано в т.1.2. от Протокол № 9 от заседание на НС от 16.07.2019 г.
Жалбоподателката, Г. С. Г. – Р. от [населено място], представлявана от адв. И., счита, че решението е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона – основания за отмяна по смисъла на чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК. В жалбата, в ход по същество, съответно и в представени подробни писмени бележки, се навеждат твърдения за нарушения при стартирането на процедурата и при сформирание състава на Научното жури, на Комисията по допустимост, както и за предубеденост на членовете на журито и на Научния състав, с оглед предпочитанията им към кандидата, който е служител в Института, съответно за конфликт на интереси. Твърди се противоречие на текст в Правилника на ИЕФЕМ при Б. със ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ с оглед провеждането на конкурса „по документи“ и

оценка само на база наукометричните показатели, а не оценка на събеседването, в която се дава възможност за субективизъм. Иска оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно и преписката върната с указания на административния орган за повторно провеждане на обявения конкурс. Претендира и присъждане на направените в производството разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, Научният съвет на ИЕФЕМ при Б., представляван от адв. Р. и адв. Й., смята жалбата за неоснователна и недоказана, а оспореното решение, съответно проведената процедура за законосъобразни по съображения, изложени в ход по същество, както и в подробни писмени бележки. Обръща внимание, че в хода на процедурата е имало подаден сигнал за нарушения и конфликт на интереси до Министъра на образованието и науката, като моли да се вземе предвид становището на Комисията по академична етика към него. Смята, че не е налице нарушение, тъй като събеседването не е показател при оценката, а основно средство за членовете на научното жури да се осведомят по същество за представените от кандидатите показатели, да ги проверят и да задават уточняващи въпроси. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Д-р П. В. К., редовно и своевременно призован, не се явява в съдебно заседание и не излага становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град в настоящия му състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съда индивидуален административен акт, по арг. от разпоредбата на чл. 32, ал. 8 ЗРАСРБ, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Процедурата по придобиване на научните степени и за заемане на академичните длъжности в Република България е регламентирана в Закона за развитието на академичния състав в Република България, като конкретно условията и редът за заемане на академични длъжности, каквато е длъжността "главен асистент", са регламентираны в Глава трета от закона. Приложение намират и съответните разпоредби от Правилника за приложение на Закона за развитието на академичния състав в Република България /ППЗРАСРБ/ - чл. 45 и сл. от него.

По отношение на конкретната процедура са приложими и правилниците за условията и реда за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности в Българската академия на науките, съответно на ИЕФЕМ – Б. /Правилника на Б. и Правилника на ИЕФЕМ - Б./.

Според разпоредбата на чл. 15 от ЗРАСРБ академичните длъжности се откриват във висши училища и в научни организации при условията и по реда, определени със закона и с техните правилници като с правилниците на висшите училища и научните организации могат да бъдат определени и допълнителни изисквания за заемане на академичните длъжности "главен асистент", "доцент" и "професор", отразяващи

спецификата на отделните професионални направления.

Според чл. 18, ал. 1 от ЗРАСРБ академичната длъжност "главен асистент" се заема само от лице, което отговаря на „минималните национални изисквания“ по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ, съответно чл.1а и чл.4б от ППЗРАСРБ, и на „допълнителните изисквания“ към кандидатите, които научните организации могат да определят „при спазване на този закон и правилника за прилагането му“, на основание чл. 2б, ал. 5 от ЗРАСРБ, съответно чл.1а, ал.2 и ал.3 от ППЗРАСРБ, като групите показатели и минималните точки по групи показатели са определени в Таблица 1 - Приложение към чл.1а, ал.1 от ППЗРАСРБ. Освен съответствието с тези изисквания, кандидатът следва да притежава и образователната и научна степен "доктор", която за специалностите от регулираните професии съответства на обявения конкурс.

Съгласно ал. 3 на чл.18 от ЗРАСРБ академичната длъжност "главен асистент" се заема въз основа на конкурс и избор, т.е. определено е двуфазното производство, което протича по правилата, посочени в чл. 20 – 23 ЗРАСРБ, съответно чл.45 – чл.51 от ППЗРАСРБ, както и Правилника на научната организация, към който препраща чл.51, ал.2 от ППЗРАСРБ, и приключва с решението на Научния съвет за избор на единия от кандидатите.

Първата фаза на процедурата – конкурс, се провежда от петчленно Научно жури от хабилитирани лица, най-малко двама от членовете на което са външни за съответната научна организация, а за председател са определя вътрешен за научната организация член на журито, като съставът му се определя със заповед на ръководителя на научната организация по предложение на първичното звено след утвърждаването му от научния съвет.

Преди това специално назначена със заповед на ръководителя на научната организация Комисия, съгласно чл.48, ал.2 от ППЗРАСРБ проверява условията за допустимост на кандидатите. Нейните функции, с измененията на ППЗРАСРБ, обнародвани в ДВ, бр.56 / 2018 г. са ясно разграничени от тези на Научното жури.

Комисията по допустимост извършва само преценка за допускане до участие на кандидатите в конкурса, с оглед горните изисквания. Всички кандидати се уведомяват писмено за резултата от процедурата по допускане в срок 14 дни след определяне на журито, като на недопуснатите кандидати се съобщават мотивите за отказа.

„Съответствието“ обаче с минималните национални изисквания и изискванията на съответната научна организация, съгласно ал.3 на чл.48 от ППЗРАСРБ, „се проверява“ от Научното жури, което и „провежда конкурса“, съгласно чл.49 от ППЗРАСРБ.

Съставът на журито е определен в чл.49 от ППЗРАСРБ, а редът за провеждането му е уреден в чл.21, ал.3 и чл.22, ал.1 от ЗРАСРБ, съответно – чл.48, ал.6 и в чл.50 от ППЗРАСРБ.

Конкурсът, съгласно чл.21, ал.3 изр.1 от ЗРАСРБ, съответно чл.48, ал.6 от ППЗРАСРБ се провежда по документи.

Съгласно чл.21, ал.3, изр.2 от ЗРАСРБ, съответно чл.50, ал.3 от ППЗРАСРБ, „в началото на заключителното заседание кандидатите правят кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс, и отговарят на въпроси на членовете на журито“.

Всеки член на журито „оценява кандидатите поотделно въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ и на допълнителните изисквания по чл. 2б, ал. 5“ / чл.22, ал.1, изр.1 от ЗРАСРБ/. Съгласно чл.50, ал.1 и ал.2 от ППЗРАСРБ, всеки член на журито „оценява с положителна или с

отрицателна оценка кандидатите“, отново въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания и на допълнителните изисквания, посочени в Правилника на научната организация, като членовете на журито „рецензират резултатите и приносите на всеки кандидат“.

В случаите по чл. 4, ал. 11 чл. 15 от ЗРАСРБ, членовете на научното жури задължително дават становище относно наличието или липсата на плагиатство в представените за оценяване публикации, като научното жури се произнася с решение, прието по реда на чл. 10, ал. 4, изречение първо от ЗРАСРБ. Решението на Научното жури може да се оспори пред Научния съвет.

Съгласно чл.22, ал.2 от ЗРАСРБ, съответно чл.50, ал.4 от ППЗРАСРБ, Председателят на журито представя обобщен доклад -заключение, в който се включва и решението по ал. 1, за резултатите от конкурса не по-късно от 7 дни след провеждането му до научния съвет на научната организация, с предложение за провеждане на избор.

При повече от един кандидат, издържал конкурса, журито прави мотивирано предложение за избор в доклада си до Научния съвет на един от тях / чл.22, ал.3 от ЗРАСРБ, съответно чл.50, ал.5 от ППЗРАСРБ/.

Във втората фаза на производството, съгласно чл.23, ал.1 от ЗРАСРБ, съответно чл.51 от ППЗРАСРБ, Научният съвет провежда избора не по-късно от 14 дни след предложението на журито. Редът и начинът за провеждане на гласуването при избора се определят в правилника на съответната научна организация.

Кандидатите, които са се явили на конкурса, се уведомяват писмено за резултата от конкурса и избора в срок до 14 дни след заседанието.

Съдът, въз основа на приетите по делото доказателства, като прецени на основание чл.168 от АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК приема за установено следното:

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗРАСРБ, съответно чл. 51, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ, а именно Научния съвет на съответната научна организация, който е извършил избора.

Съдът приема и, че оспорваният акт отговаря на изискванията за форма. Съгласно чл. 59, ал. 3 от АПК, устни административни актове, както и такива изразени чрез действие или бездействие се издават само когато това е предвидено в закон. Доколкото за актовете на Научния съвет няма особени правила, се прилагат предвидените в АПК. Тъй като няма предвидена изрична норма в ЗРАСРБ и Правилника за прилагане на ЗРАСРБ, която да посочва, че актовете се издават в устна форма или чрез действие или бездействие, решенията на ФС на университетите за избор на лице за академичната длъжност "главен асистент" трябва да бъдат в писмена форма

Съдът счита за спазена тази форма, като решението е издадено в писмена форма, при наличие на задължителните реквизити, регламентирани в чл. 59, ал. 2 АПК.

Въпреки, че за пълното съдържание на оспорения административен акт, представляващ Решение на Научния съвет на ИЕФЕМ при Б. за заемане на длъжността „главен асистент“ в област на висшето образование 8. „Изкуства“, професионално направление 8.3. „Музикално танцово изкуство“, научна специалност „Етномузикология“ – „Инструментална и фолклорна музика“, с което е избран Д-р П. В. К., съдът съди от приложения по делото диск, съдържащ обсъжданията на членовете на съвета, съответно от заключението по т.1 на изслушаната и приета по делото съдебна експертиза на в.л. инж. Д. С., в която е снето на хартиен носител

съдържанието на този диск, гласуването и крайното решение на съвета е обективизирано и в писмен вид в т.1.2. от Протокол № 9 от заседание на Научния съвет на ИЕФЕМ при Б. от 16.07.2019 г., предвид което съдът приема, че е спазена и писмената форма за издаването на оспорения акт.

Присъстващите членове, кворумът за вземане на решения, съответно резултатите от гласуването и волята на членовете на съвета за избор на посочения кандидат е ясна и съответно отразена в писмения протокол, обективиращ решението.

По горните съображения, съдът счита, че не са налице основания за отмяна, съответно обавяване на нищожност на оспорения акт по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Въпреки това, съдът установява наличието на съществени процесуални нарушения в проведената процедура, довели и до нарушения на материалния закон, а също и до несъответствие с целта на закона, които са основания за отмяната на акта, съгласно чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК.

По отношение на мотивите на акта, съдът напълно споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателката адв. И., че решението на Научния съвет за направения избор е необосновано.

Видно от заключението по т.1 на изслушаната съдебна експертиза на в.л. инж. Д. С., в което са снети на хартиен носител обсъжданията на членовете на НС при вземане на процесното решение, съдържащи се в приложения по делото диск, в обсъжданията изобщо не съдържат обсъждания по съществуващото на взетото решение от членовете на съвета по повод оценката на наукометричните показатели на единия или на другия кандидат, съответно дали следва или не да се приемат дадените от членовете на научното жури положителни оценки за единия, съответно отрицателни оценки за другия кандидат, а оттам и предложението на журито за избор на единия от двамата кандидати, издържали конкурса. Обсъжданията на проведеното заседание са само за това, че е налице подаден сигнал по реда на чл.30 от ЗРАСРБ до Министъра на образованието и науката от единия от кандидатите – настоящата жалбоподателка Г. С. Г. – Р., съответно председателят на Научното жури запознава членовете на Научния съвет подробно със съдържанието на този сигнал, със становищата на членовете на журито и своето по него, както и със становището на Комисията по академична етика към Министъра на образованието и науката и всички обсъждания се свеждат до това дали Научният съвет да гласува избора, при положение, че няма произнасяне от страна на министъра по подадения сигнал. Гласува се дали да бъде провеждано гласуване по избора, предмет на решението, и веднага след това, без конкретни обсъждания по съществуващото на решението, се гласува и съответният избор, с който е избран за спечелил конкурса предложението от Научното жури кандидат. Освен това, видно от изрични изказвания, част от членовете на Научния съвет преди проведеното заседание изобщо не са разполагали и не са се запознали с всички материали, събрани в хода на процедурата.

Независимо от горното, съдът счита, че това не е основание за отмяната на решението по следните съображения:

Съдът приема, че за мотиви на акта следва да бъдат възприети и всички доказателства за извършените в хода на производството процесуални действия. Макар да е необосновано, крайното волеизявление на административния орган е формулирано ясно и точно, като диспозитивът на оспорения акт не създава

неяснота или съмнение във волята на издателя му. По аргумент от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по тълкувателно дело № 4/2002 г. на Върховния административен съд и Тълкувателно решение № 16 от 31.03.19975 г. на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния съд, актът се приема за мотивиран, ако конкретните съображения за издаването му се съдържат в документ, предхождащ издаването на акта или в последващ документ, т. е. ако могат да бъдат изведени от административната преписка. Поради това, неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение и актът се приема за мотивиран.

Тук следва да се отбележи и, че когато Научният съвет се съобрази с направеното от Научното жури предложение и възприеме становището му, съответно направеното предложение да бъде избран конкретен кандидат, за мотиви на акта могат да се приемат и мотивите за вземане на решението на журито, съответно направеното предложение. В случай, че Научният съвет не възприеме направеното предложение, то тогава е задължително да изложи собствени мотиви, какъвто не е процесният, тъй като при двама кандидати, издържали конкурса, и напарвено предложение от журито за избор на единия от тях, съветът се е съобразил с това предложение и е избран именно предложеният от Научното жури кандидат.

При горните мотиви следва да се приеме, че в конкретния случай фактическите основания за издаване на оспорения акт се съдържат в административната преписка, предхождаща издаването на акта.

Съдът не споделя аргументите на процесуалния преставител на ответника адв. Р., че следва да се съобрази със становището в Доклада от Комисията по академична етика към Министъра на образованието и науката до него, изложно в процедурата по чл.30 от ЗРАСРБ по следните съображения:

Разпоредбата на чл.30 – чл.31 от ЗРАСРБ дава възможност на Министъра на образованието и науката по собствена инициатива или по сигнал / какъвто е процесният случай/ да осъществява контрол върху открити и неприключили процедури за придобиване на научна степен, както и за заемане на академични длъжности относно съответствието им с изискванията на този закон, правилника за прилагането му и правилниците на висшите училища, съответно на научните организации. Комисията по академична етика е помощен орган към него, който той назначава със заповед, като при установени от нея нарушения, министърът може да спре процедурата до отстраняване на нарушенията. В конкретния случай, Комисията е разгледала твърденията в подадения сигнал и не е установила нарушения. Към момента на произнасяне на процесното решение, с което приключва процедурата и до който момент министърът може да се произнася, тъй като се произнася само по висящи процедури, няма изрично произнасяне на министъра нито със заповед за спиране на процадурата, за каквата няма формалното основание при липсата на установени от Комисията нарушения, нито с отказ да бъде извършено такова, като, в същото време няма и изричен отговор на подадения сигнал.

Нито заключението на помощния орган към министъра, каквато е Комисията по академична етика, нито решението на министъра да спре или не процедурата, съответно становището му за това дали са налице някакви нарушения, дори и да беше се произнесъл изрично, не обвързват съда по какъвто и да е начин. Процедурата е вътрешноадминистративна, като е дадена възможност за спирането ѝ по административен ред с цел отстраняване на нарушения в хода на провеждането ѝ, преди тя да е приключила с краен акт. Трайна е съдебната практика, че актът, с който завършва контролната процедура по чл.30 – чл.31 от ЗРАСРБ, не подлежи на съдебен контрол, а на контрол подлежи само крайният акт, с който приключва процедури за придобиване на научна степен, съответно за заемане на академична длъжност, който е процесният. При проверката за законосъобразност на този краен акт, съдът проверява и всички основания по чл.146 от АПК, вкл. и твърденията за нарушения в процедурата, независимо дали те са били или не предмет на разглеждане в хода на вътрешното контролно производство по чл.30 – 31 от ЗРАСРБ /виж напр. Определение № 931 / 28.01.2016 г. по а.д. № 14539 / 2015 г. на 5-чл. състав на ВАС или Определение № 2686 / 11.03.2015 г. по а.д. № 1315 / 2015 г. на 5-чл. състав на ВАС/.

Следователно, Докладът на Комисията по академична етика не обвързва съда, и не може въз основа на него да се приеме, че не са налице процесуални нарушения, тъй като съдът извършва собствена проверка. Следва да се има предвид и, че становището на Комисията засяга само няколко твърдения за нарушения, посочени в подадения сигнал, и не е извършена цялостна проверка на проведената процедура, въпреки, че законът задължава Комисията да извърши такава.

Въз основа на твърденията и възраженията на страните по делото и след обстоен преглед на проведената процедура, съдът утановява следните процесуални нарушения:

Стартирането на процедурата е започнало по предложение на ръководителя на секцията доц. Н. Р. вх. № 236-НО-05-01 / 12.03.2019 г. и липсва мотивирано предложение на Директора на ИЕФЕМ на Б., аргументиращо необходимостта от длъжността, за която е обявен конкурсът.

Не е налице и решение, каквото предвижда чл.10, ал.2 от Правилника на Б. и чл.52, ал.1 от Правилника на ИЕФЕМ на Б. на Научния съвет на ИЕФЕМ на Б. да обяви конкурс за заемане на академичната длъжност. Приложеното по делото решение, с което е започнала процедурата по т.4.1. от Протокол № 5 / 19.03.2019 г. от заседание на НС е с диспозитив НС да предложи на Директора на Института да обяви такъв конкурс, въпреки, че решаващият орган е НС, а не Директорът на ИЕФЕМ.

Комисията по допустимост е в състав, който противоречи на разпоредбата на чл.48, ал.2, изр.1 от ППЗРАСРБ, съставена въз основа на чл.53, ал.1 от Правилника на ИЕФЕМ на Б., който също, като противоречащ на нормативен текст от по-горен ранг на основание чл.15, ал.3 от З. изобщо не е следвало да се

прилага. Комисията е назначена със Заповед № 207 / 05.06.2019 г. на И.д. Директора на ИЕФИМ на Б. и е в състав: Председател Доц. Д-р Е. Т., ръководител на секция „Истоическа етнология“ и членове Доц. Д-р Н. Р., ръководител на Секция „Етнология и етнохореология“ и Доц.д-р М. М., научен секретар.

Следователно, в нарушение на чл.48, ал.2, изр.1 от ППЗРАСР, комисията не включва „ръководителят на приемащото структурно звено, за чиито нужди е обявен конкурса“, който съгласно легалната дефиниция на §1, т.2 от ДР на ППЗРАСРБ е Директорът на ИЕФИМ на Б., а не ръководителят на съответната секция, тъй като „приемащото структурно звено“ е „факултет във ВУЗ или съответстващото му структурно звено в научната организация“, което в Б. е ИЕФЕМ на Б., а не някоя от секциите на този институт. Секция „Етнология и етнохореология“, чийто ръководител е Доц. Д-р Р. е не „приемащото структурно звено“ / §1, т.2 от ДР на ППЗРАСРБ/, а „първичното звено“ по смисъла на §1, т.6 от ДР на ППЗРАСРБ – „катедра във ВУЗ или съответната на нея структура в научната организация“.

По отношение на формиране на състава на Научното жури, което провежда конкурса, съдът установява следното:

Научното жури е назначено на основание чл.4, ал.2 от ЗРАСРБ със Заповед № 95 / 30.05.2019 г. на И.д. Директора на ИЕФЕМ на Б. и е в състав: Доц.д-р В. Т. / вътрешен за Института член/, избрана за председател на първото заседание на журито, и редовни членове – Проф.д.изк. Е. В.-Ч. /от НБУ, външен член/, Проф.д-р С. К.-С., /от АМТИИ - П., външен член/ проф.д-р К. Б. / от АМТИИ - П., външен член/, доц.д-р Н. Р. / вътрешен за Института член/, съответно резервни – Проф.д-р И. В. / от Ю. - Б., външен член/ и Проф.д-р Н. Я. / от НМА - С., външен член/.

Съгласно изискванията на чл.4, ал.1, изр.полс. от ЗРАСРБ, съставът му действително е предложено от „първичното звено“ – от Доц. Д-р Н. Р., ръководител на Секция „Етнология и етнохореология“ и е утвърдено от Научния съвет на ИЕФЕМ на Б..

Изискванията към членовете на журито са формулирани в чл.4, ал.3, 4 и 5 от ЗРАСРБ, съответно чл.2 от ППЗРАСРБ.

По отношение на твърденията за наличието на конфликт на интереси, съответно връзка между членове на журито и кандидатът, слечелил конкурса, проведен от Научното жури, съответно избран от Научния съвет за заемане на длъжността „главен асистент“, съдът приема следното:

Безспорно по делото е, че двама от членовете на журито, а именно вътрешните за ИЕФЕМ лица работят в Секция „Етнология и етнохореология“ и това са нейният ръководител Доц. Д-р Р. и председателят на журито Доц.д-р В. Т..

По делото, също така, се установява, че Д-р П. В. К. работи като музиколог в ИЕФЕМ - Б. на трудов договор в Секция „Етнология и етнохореология“, /видно от Удостоверение изх. № 428 от 21.05.2019 г. и от съдържанието на Протокол № 5 / 2019 г./, както и, че с Решение по т.2.2. от Протокол № 12 / 30.10.2018 г.

НС на ИЕФЕМ е приел предложен от Д-р К. индивидуален научноизследователски проект на тема „Интонационни процеси във фолклорната музика на Югозападна България“, единодушно подкрепен от членовете на Секция „Етнология и етнохореология“ според доклад от 18.10.2018 г. на Доц.д-р Р., съответно с Решение по т.2.б.8. от Протокол № 17 / 17.12.2019 г. е НС е приел и отчета за 2019 г. по проекта.

Съгласно чл.4, ал.5, т.1 и т.2 от ЗРАСРБ, „за членове на научното жури по ал. 1 не могат да бъдат избирани лица: 1. които имат конфликт на интереси по смисъла на § 1, т. 2а от допълнителните разпоредби с кандидат за придобиване на научна степен или за заемане на академична длъжност или за които са налице ограниченията по чл. 33; 2. които са свързани лица по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби с кандидат за придобиване на научна степен или за заемане на академична длъжност“. Според легалните дефиниции на §1, т.2а, т.3, т.4 и т.5 от ДР на закона: "Конфликт на интереси" е налице, „когато член на жури или свързани с него лица имат частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на неговите правомощия или задължения във връзка с участието му в съответната процедура“; "Частен интерес" е „всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за член на жури или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение“; "Облага" е „всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност (включително академична длъжност), дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие“; "Свързани лица" са „съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство, роднините по права линия, по сребрена линия - до втора степен включително, и роднините по сватовство - до втора степен включително, както и физически и юридически лица, с които лицето се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност“.

При горните дефиниции, действително съдът да споделя аргументите на адв. И., че единият от кандидатите, Д-р П. В. К. има преимущество пред другия – жалбоподателката Д-р Г. С. Г. – Р., тъй като работи по трудов договор в секцията, за която е обявен конкурсът, и разработва научен проект по тема, одобрена от членовете на тази секция и изключително близка до тази на конкурса, като с един и същ положен труд той разработва собственото си научно изследване и участва в обявения конкурс.

Въпреки това, с оглед на горните дефиниции, съдът счита за неоснователно твърдението на адв. И. за наличието на конфликт на интереси поради обстоятелството, че с подкрепата си за кандидата Д-р К., Доц.д-р Р. и Доц.д-р Т. си осигуряват подкрепа от нематериален характер чрез сигурността, че ще

могат да разчитат в бъдеще при решаване на организационни и други въпроси, което в секцията става чрез гласуване, на подкрепата на Д-р К.. Всъщност, става въпрос за твърдение за някакво бъдещо несигурно събитие, което първо, че според съда не се покрива от дефиницията за конфликт на интереси, и второ, същото би могло да бъде предполагаемо и за другия кандидат – Доц. Г. Г. – Р., в случай, че и била подкрепена от тези членове на журито, които работят в секцията, тъй като на същото основание би могло да се твърди, че, ако бъде подкрепена в конкурса от Доц.д-р Р. и Доц.д-р Т., то последните биха могли да разчитат в бъдеще при решаване на организационни и други въпроси в секцията на нейната подкрепа.

Безспорно е, че е налице връзка между избрания кандидат Д-р П.К. и членовете на журито Доц.д-р Н.Р. и Доц.д-р В.Т., каквато няма с външния кандидат Д-р Г. Г. – Р., най-малкото поради това, че той вече работи в тази секция, съответно работи и по научен проект, одобрен от нея. Това обаче не „води до облага от материален или нематериален характер за член на журито“, каквото е изискването на §1, т.2а от ДР на ЗРАСРБ, за да е налице конфликт на интереси по смисъла на забраната по чл.4, ал.5, т.1 от ЗРАСРБ.

Въпросът за това дали кандидадът и членовете на журито са „свързани сила“ с оглед посочената по-горе връзка между тях, съдът същи счита, че не е налице хипотезата на забраната по чл.4, ал.5, т.2 от ЗРАСРБ, във връзка с т.5 от ДР на закона. Единствена връзка с дефиницията на т.5 от ДР на ЗРАСРБ в случая може да се търси с оглед на въпроса за наличието на „икономическа зависимост“ между кандидата Д-р К. и членовете на журито Доц.д-р Р. и Доц.д-р Т., които работят в същата секция, като единият от тях е ръководител на секцията, предвид обстоятелството, че и кандидатът е служител по трудов договор в същата секция, съответно получава възнаграждение за труда си. Получаването на заплата за труда на кандидата в тази секция обаче съдът не счита за вид икономическа зависимост, каквато в случая следва да се разбира не за него, а за членовете на журито, доколкото тази зависимост следва да поражда основателно съмнение в безпристрастността и обективността им при оценката на кандидата. Такава зависимост няма. А и противното тълкуване би означавало да съществува пречка лице, което вече работи в научна организация, в която е обявен конкурс да не може да кандидатства в него, каквато забрана няма.

Въпреки горното, съдът счита, че така формираното жури е в нарушение на чл.4, ал.3 изр. посл. от ЗРАСРБ, съответно чл.2, ал.3 от ППЗРАСРБ, като са назначени двама външни резервни членове, вместо един външен и един вътрешен за Института член.

Освен това, съгласно чл.4, ал.1, изр.1 и ал.4 от ЗРАСРБ, членовете на научното жури следва да са хабилитирани лица, които имат резултати в съответната научна специалност или професионално направление за обявения конкурс, и също трябва да отговарят на минималните национални изисквания по чл.2б, ал.2 и ал.3 от ЗРАСРБ и са включени в регистъра по чл.2а от ЗРАСРБ.

Според представено по делото писмо изх. № 94-00-214 / 29.10.2020 г. на Изпълнителния директор на Националния център по информация и документация към Министерство на образованието и науката /Н./ Доц.д-р Н. Р. след изменението на закона, обн. в ДВ, бр.30 / 03.04.2018 г. не отговаря на изискванията и ще бъде отписана от регистъра по чл.2а, ал.1 от ЗРАСРБ. Вярно е, че Н. има регистърни функции, но приложеното по делото писмо навежда на мисълта, че макар към момента на провеждането на конкурса формално да не е била отписана от този регистър, Доц.д-р Р. не е отговаряла на изискванията на чл.4, ал.1, изр.1 и ал.4 от ЗРАСРБ. Установяването на това съответствие, както по отношение на този член на журито, така и на останалите членове е задача на ответника, каквито доказателства по административната преписка няма. Напротив, по отношение на Доц.д-р Р. е представено доказателство, че не е отговаряла на тези изисквания и е следвало да бъде отписана от регистъра, прието и неоспорено по делото по предвидения процесуален ред.

Освен по отношение на състава на Научното жури, който не съответства на нормативните изисквания по изложените по-горе мотиви, съдът установява и процесуални нарушения в работата на журито, състоящи се в следното:

По отношение на първото заседание на Научното жури, обективизирано в Протокол № 1 / 13.06.2019 г. се установяват следните нарушения:

Съгласно чл.4, ал.8 от ЗРАСРБ на своето първо заседание Научното жури задължително се произнася по три въпроса: „1. избира един от членовете си за председател; 2. взема решение за допускане на кандидатите до оценяване в съответствие с изискванията по чл. 3, ал. 3; 3. определя от състава си рецензенти за допуснатите кандидати.“

Съгласно чл.4, ал.9, изр.1 от ЗРАСРБ „решенията на журито се приемат с явно гласуване и обикновено мнозинство ...“.

Видно от съставения протокол на това Научното жури е взело само решенията по т.1 и по т.2, като е избрало Доц. д-р В.Т. за председател и е допуснало и двамата кандидати до участие в конкурса.

Липсва произнасяне по чл.4, ал.8, т.3 от ЗРАСРБ, а именно да определи от състава си рецензенти за допуснатите кандидати. Всъщност, в хода на цялата процедура изобщо няма определени рецензенти, съответно и няма изготвени рецензии на кандидатите, с което е пропуснат цял един етап от конкурсната процедура.

По отношение на взетите на заседанието на 13.06.2019 г. е отразен начина на вземане само на решението по т.1, а именно избора на председател, което се сочи, че е взето „единодушно“. По отношение на останалите решения няма никаква информация с колко гласа „за“, съответно колко „против“ са взети, за да се прави извод дали са взети с мнозинство.

По отношение на второто и последното заседание на Научното жури, обективизирано в Протокол № 2 от 04.07.2019 г., съдът установява следните нарушения:

На това заседание, съгласно описаната по-горе нормативна уредба в чл.21, ал.3

и чл.22, ал.1 от ЗРАСРБ, съответно чл.48, ал.6 и чл.50 от ППЗРАСРБ, се изслушва краткото представяне на всеки кандидат по избрана тема, съответстваща на конкурса, и той отговаря на въпроси на членовете на журито, след което се извършва оценяването на кандидатите от всеки от членовете на научното жури.

Конкурсът, съгласно чл.21, ал.3 изр.1 от ЗРАСРБ, съответно чл.48, ал.6 от ППЗРАСРБ се провежда „по документи“.

Съгласно чл.21, ал.3, изр.2 от ЗРАСРБ, съответно чл.50, ал.3 от ППЗРАСРБ, „в началото на заключителното заседание кандидатите правят кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс, и отговарят на въпроси на членовете на журито“. Всеки член на журито „оценява кандидатите поотделно въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ и на допълнителните изисквания по чл. 2б, ал. 5“ / чл.22, ал.1, изр.1 от ЗРАСРБ/. Съгласно чл.50, ал.1 и ал.2 от ППЗРАСРБ, всеки член на журито „оценява с положителна или с отрицателна оценка кандидатите“, отново въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания и на допълнителните изисквания, посочени в Правилника на научната организация, като членовете на журито „рецензират резултатите и приносите на всеки кандидат“.

Съгласно чл.4, ал.9 от ЗРАСРБ, „Решенията на журито се приемат с явно гласуване и обикновено мнозинство и се оформят в протокол. Протоколът съдържа като своя неразделна част мотивите за приемането на съответното решение, включително относно: 1. резултатите на кандидата, неговия научен принос, оригиналност на представените трудове и достоверност на представените научни данни; 2. отговорите на кандидата на бележките, посочени в рецензиите и становищата, както и на отправените към него въпроси; 3. мотиви относно приемането или неприемането на становището на кандидата в случаите по ал. 11, изречение второ“, като последното не е приложимо, предвид липсата на твърдения за плагиатство.

На първо място, при преглед на протокола от заключителното заседание на Научното жури, вкл. с оглед разбирането, че мотивите за вземане на решението се съдържат в изказванията на членовете на журито, съдът счита, че Протокол № 2 от 04.07.2019 г. не отговаря на задължителното съдържание, което следва да има, като не съдържа в пълнота мотивите по чл.4, ал.9, т.1 от ЗРАСРБ – резултатите на кандидатите, техния научен принос, оригиналност на представените трудове и достоверност на представените научни данни.

Оценяването се извършва въз основа на „минимални национални изисквания“ към научната, преподавателската и/или художествено-творческата им дейност, които представляват съвкупност от изисквания, всяко от които се определя чрез числовите стойности на един или няколко „обективно измерими показатели“, съотносими към съответната научна област и/или професионално направление, по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ, съответно чл.1а и чл.4б от ППЗРАСРБ.

Такива са: по 1 на чл.2б, ал.2 от ЗРАСРБ – „наукометрични показатели, които

отразяват научните резултати и техният отзвук в научната литература“, и/или „показатели, които отразяват измерими постижения в художествено-творческата или спортната дейност“, като: брой авторски монографии, брой публикации в реферирани и индексирани издания, брой глави в книги, брой студии и/или обзори, брой цитати без автоцитати в реферирани и индексирани издания от други автори на публикациите на кандидата, брой подадени заявки за международни патенти, брой подадени заявки за национални патенти, брой издадени международни и/или брой национални патенти, брой изнесени доклади – включително пленарни и поканени, на научни конференции, получени отличия и награди във връзка с научните, художествено-творческите или спортните постижения на кандидата, брой участия в научни и/или организационни комитети на международни конференции, участия като редактор или като член на редакторския колектив в реферирани и индексирани издания, брой ръководени успешно завършени научни проекти от кандидата в областта на съответната научна, художествено-творческа или спортна дейност или участия като член в тях, брой авторски изложби, брой авторски филми, брой излъчени авторски радио- и/или телевизионни предавания, брой изнесени авторски концерти, брой написани партитури и други сходни постижения, и други авторски права; съответно – по т. 2 на чл.2б, ал.2 от ЗРАСРБ – „показатели, които отразяват измерими академични резултати в преподавателската дейност“, като: брой защитени под ръководство на кандидата дисертации за придобиване на образователната и научна степен "доктор", брой въведени нови лекционни курсове, брой разработени нови упражнения за лекционни курсове, брой издадени учебници в чужбина, брой издадени учебници и/или учебни пособия в Република България, включително електронни учебници, ръководство на магистърски и/или бакалавърски програми и други сходни академични постижения в преподавателската дейност.

Съгласно чл.46 от ППЗРАСРБ кандидатите се оценяват по следните изисквания, ако са приложими за съответната област: учебна работа, изследователска / или творческа работа, като при научни специалности в областта на изсиктвата, вместо неучноизследователска работа може да се оценява художественотворческата работа.

Минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ по научни области и/или професионални направления за придобиването на всяка научна степен и заемането на всяка академична длъжност се определят в правилника за прилагане на закона въз основа на група показатели измежду показателите по ал. 2 и се изразяват в минимален брой точки, които трябва да получи кандидатът в съответствие с индивидуалните си резултати по тези показатели. Групите показатели и минималните точки по групи показатели са определени в Таблица 1 - Приложение към чл.1а, ал.1 от ППЗРАСРБ.

Съгласно чл. 2б, ал. 5 от ЗРАСРБ, съответно чл.1а, ал.2 и ал.3 от ППЗРАСРБ, научните организации могат да определят и „допълнителните изисквания“ към

кандидатите, които научните организации могат да определят „при спазване на този закон и правилника за прилагането му“, като допълнителните изисквания „може да включват създаване на допълнителна група/групи показатели и/или повишаване на минималните изисквани точки по групи показатели, определени в таблица 1 на всяка област от приложението“.

Следователно при всички случаи става въпрос за „обективно измерими показатели“, свързани с извършена към момента на провеждането на конкурса дейност на кандидатите, за доказването на която са налични и представени в конкурса съответни документи за постигнати от тях към този момент резултати. Тези показатели, освен че са обективно измерими имат и конкретно определено цифровоизмеримо съдържание, отразено в конкретен брой точки, определен в Таблица 1 - Приложение към чл.1а, ал.1 от ППЗРАСРБ, евентуално допълнен или коригиран с допълнителните изисквания чрез създаване на допълнителна група/групи показатели и/или повишаване на минималните изисквани точки по групи показатели в Правилника на Б., съответно на ИЕФЕМ на Б..

В същото време, в административната преписка фигурират само справки, подадени със заявленията за участие в конкурса и изготвени от самите кандидати таблици изчисления на „минималните национални изисквания“, съответно „допълнителните такива“ по отношение на „обективно измеримите“ наукометрични показатели и показателите, които отразяват измерими академични резултати в научната, преподавателската и/или художествено-творческата им дейност, изготвени съгласно горните критерии. Справката на кандидатката Д-р Г. С. Г. – Р. е за общ брой точки 290, а тази на кандидата Д-р П. В. К. е за общ брой точки 80.

Съответствието с тези изисквания обаче следва да се „провери“ от Научното жури / чл.48, ал.3 от ППЗРАСРБ/, като въз основа на собствена преценка по тези обективноизмерими показатели журито следва да посочи резултатите на кандидатите, като само определи конкретния брой точки или пона изрично да посочи, че изчисленията от самите кандидати точки в представените от тях справки са правилно отразени.

Подобни резултати с посочването на конкретни точки, проверени и изчислени от журито, или поне потвърждаващи тези, изчислени от самите кандидати, изобщо няма отразени в Протокол № 2 от 04.07.2019 г., което нарушава задължителното изискване за неговото съдържание по чл.4, ал.9, т.1 от ЗРАСРБ.

Доколкото са налице изказвания от членове на журито за някои несъответствия с предмета на обявения конкурс, то едва ли може да се приеме, че журито приема напълно изчисленията от самите кандидати точки по дадените показатели, а би следвало те да се отразят редуцирането или коригирането на точки по някои показатели.

Мотивите на членовете на журито по отношение оценката на тези „обективно измерими показатели“ представляват откъслечни изказвания по част от

показателите, но не и конкретни резултати, каквито следва да има, съгласно цитираните по-горе разпоредби.

Вярно е, че самата преценка на журито по отношение на тези „обективно измерими показатели“, съотносими към съответната научна област и/или професионално направление, по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ, съответно чл.1а и чл.4б от ППЗРАСРБ, изразяващи се в покриване на минималните и допълнителните изисквания не подлежи на съдебен контрол и с оглед спецификата на тази дейност е предоставена изцяло в оперативната самостоятелност и преценката на специалистите в областта, каквито са членовете на Научното жури, а впоследствие и на Научния съвет, но в компетентността на съда е за провери дали изобщо тази преценка е извършена и дали същата е мотивирана по начина, по който указва законът, което в случая не е така.

На второ място, съдът напълно споделя становището на адв. И. за некоректно и незаконосъобразно извършеното оценяване на кандидатите от страна на членовете на Научното жури въз основа на разпоредбата на чл.5б, ал.2 от Правилника на ИЕФЕМ на Б., която действително не съответства на разпоредбите на чл.21, ал.3 изр.1 и чл.22, ал.1, изр.1 от ЗРАСРБ, съответно на чл.48, ал.6 и чл.50 от ППЗРАСРБ.

Съгласно чл.21, ал.3 от ЗРАСРБ, съответно чл.48, ал.6 от ППЗРАСРБ конкурсът се провежда „по документи“. Според чл.21, ал.3, изр.2 от ЗРАСРБ, съответно чл.50, ал.3 от ППЗРАСРБ, „в началото на заключителното заседание кандидатите правят кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс, и отговарят на въпроси на членовете на журито“. Всеки член на журито „оценява кандидатите поотделно въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ и на допълнителните изисквания по чл. 2б, ал. 5“ /чл.22, ал.1, изр.1 от ЗРАСРБ/, а според чл.50, ал.1 и ал.2 от ППЗРАСРБ, всеки член на журито „оценява с положителна или с отрицателна оценка кандидатите“, отново въз основа на изпълнение на минималните национални изисквания и на допълнителните изисквания, посочени в Правилника на научната организация, като членовете на журито „рецензират резултатите и приносите на всеки кандидат“.

При горната нормативна уредба, чл.5б, ал.2 от Правилника на ИЕФЕМ на Б. предвижда: „Всеки член на журито оценява кандидатите поотделно и дава положителна или отрицателна оценка въз основа на: 1. Научните резултати и приноси на кандидата; 2. Представянето на кандидата по време на събеседването.“

Доколкото конкурсът се провежда по документи и то въз основа на представени такива със заявлението по отношение на вече постигнати към момента на провеждането му резултати и приносите, които журито следва да рецензират, като журито може да извършва оценката си само въз основа на „обективно измеримите показатели“, посочени по-горе в чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ минимални изисквания, както и допълнителните такива по чл.2, ал. 5

от ЗРАСРБ, то „представянето на кандидата по време на събеседването“, посочено в чл.56, ал.2 от Правилника на ИЕФЕМ на Б. не може да бъде самостоятелна част от оценката, т.е. да има характер на нещо като устен изпит, какъвто не следва да има при конкурс по документи. Събеседването следва да бъде провеждано само в контекста на чл.21, ал.3, изр.2 от ЗРАСРБ, съответно чл.50, ал.3 от ППЗРАСРБ, според които „в началото на заключителното заседание кандидатите правят кратко представяне по избрана от тях тема, съответстваща на обявения конкурс, и отговарят на въпроси на членовете на журито“, т.е. само с цел членовете на журито да доуточнят някои от показателите по вече представените документи за постигнати от кандидатите резултати и, за да формират оценката си по обективно измеримите показатели, а не да дават друга оценка, с която да деформират законовоопределената такава.

Освен това, предвид обстоятелството, че в конкурсът се оценяват вече постигнати резултати и приноси, то и тази „избрана тема, съответстваща на обявения конкурс“ може да бъде само по отношение на дейност или постижения, които кандидатът вече има, а не за някакви бъдещи проекти, което неправилно се е случило в проведения конкурс.

Видно от съставения Протокол № 2 от 04.07.2019 г., в оценката на всеки един от членовете е разделена на две части, като втората е именно по отношение на представената в последното заседание тема, която и при двамата кандидати е за бъдещ неприключил проект, което е недопустимо, тъй като не представлява постигнат вече резултат или принос на кандидата. Съответно всички членове дават отрицателна за жалбоподателката Д-р Г. С. Г. – Р. оценка преди всичко с мотив, че става въпрос за план за бъдещо изследване, което все още не е разгърнато и изпълнено със съдържание, както и че представянето не съответства на темата на конкурса. Обратно, за кандидата Д-р П. В. К. всички членове дава положителна оценка отново преди всичко върху представянето му на събеседването, което пък е на обсъжданата по-горе във връзка с твърденията за конфликт на интереси тема „Интонационни процеси във фолклорната музика на Югозападна България“, с която последният работи по самостоятелния си научноизследователски проект именно в Секция „Етнология и етнохореология“ в ИЕФЕМ – Б., като положително за която се оценява, че изцяло се вписва в темата на конкурса.

При горните нарушения, без да е извършено конкретно оценяване по обективно измеримите показатели, съгласно нормативната уредба, чрез извършено оценяване на представянето на събеседването, което не може да бъде критерий при оценката и по тема, която не съответства на предмета на оценяване в конкурса по документи, Научното жури с оглед на субективни становища по бъдещи проекти на двамата кандидати, а не оценка на постигнати вече резултати, оценява с отрицателна оценка кандидата, който по дадена от него, макар и непроверена от журито справка по показателите в Приложение № 1 към ППЗРАСРБ има общ брой точки 290, съответно – с положителна такава

кандидата с общ брой точки 80.

Стриктното спазване на процедурата е от съществено значение за гарантиране правата на страните в нея, като нарушенията са съществени, доколкото са довели до резултат, който не съответства и на материалния закон и на целта на закона.

Спазването на тази процедура, съответно законния състав на Научното жури, е от съществено значение и с оглед обстоятелството, че, както бе посочено по-горе, оценката по обективно измеримите наукометричните показатели, в случай, че беше извършена такава по предвидените в закона правила и беше мотивирано отразена в протокола на журито, по съществото ѝ е изключена от съдебен контрол.

Освен това, нарушенията в състава на Научното жури, съответно процесуалните нарушения при работата му, както и тези при вземане на решението му да даде положителна оценка, съответно отрицателна такава на двамата кандидати и да предложи единият от тях да бъде избран от Научния съвет, също така са от осочено съществено значение и с оглед обсъденото по-горе обстоятелство, че крайният оспорен в настоящото производство административен акт Решението на Научния съвет, с което е избран Д-р П. В. К., обективизирано в т.1.2. от Протокол № 9 от заседание на НС от 16.07.2019 г., е взето без конкретни самостоятелни мотиви на НС, като при положение, че е възприето без аргументи предложението на Научното жури, то мотивите на последното следва да се считат и като мотиви на оспорения административен акт.

На основание всичко изложено, оспореното по делото решение е незаконосъобразно на основание чл.146, т.3, т. 4 и т.5 АПК, като съдът следва да постанови отмяната му, след което преписката следва да бъде върната на Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при Българската академия на науките за повторно провеждане на процедурата от момента на първото установено от съда нарушение, а именно от предложението на Директора на ИЕФЕМ на Б., аргументиращо необходимостта от длъжността, за която е обявен конкурсът, като в хода на процедурата, съдът дава задължителни указания за съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Съдът обръща внимание и, че при вземане на решението си членовете на Научния съвет следва да разполагат и да бъдат запознати с всички документи, събрани в хода на процедурата, за да могат да направят обоснован избор, а не само да гласуват, приемайки и доверявайки се на предложението за избор на научното жури, без да са запознати с цялата административна преписка.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден за заплати на оспорващия сторените по делото разноски. По делото са доказани такива в размер на 10 лв. за държавна такса, 900 лв. за адвокатски хонорар и 300 лв. за експертиза.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 35 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на Д-р Г. С. Г. – Р. Решение на Научния съвет на Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при Българската академия на науките за заемане на длъжността „главен асистент“ в област на висшето образование 8. „Изкуства“, професионално направление 8.3. „Музикално танцово изкуство“, научна специалност „Етномузикология“ – „Инструментална и фолклорна музика“, с което е избран Д-р П. В. К., обективизирано в т.1.2. от Протокол № 9 от заседание на НС от 16.07.2019 г.

ВРЪЩА преписката на Института за етнология и фолклористика с Етнографски музей при Българската академия на науките за повторно провеждане на процедурата от момента на първото установено от съда нарушение, при спазване на задължителните указания, съгласно мотивите на решението.

ОСЪЖДА Българската академия на науките да заплати на Г. С. Г. – Р. с ЕГН [ЕГН], сумата от 1210 / хиляда двеста и десет / лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: